

se je udeležil tudi g. Fr. Kočevar, dež. sodišču predsednik in g. okr. glavar Delcot.

— **Ustrelil se je na Treh kraljev dan dopoldne v Spodnji Šiški orožnik tamošnje orožniške postaje Ig. Kovačič, star še le 26 let. Kovačič je bil doma iz Zatičine. Uzrok samomora je baje strah pred kaznijo, ki bi ga bila imela zadeti zaradi nekega službenega pregreška.**

— **Britka nesreča** je zadela obče poznano in spoštovano rodbino Žužkovo v Ljubljani. Član te rodbine, c. kr. stavbeni pristav Anton Žužek, dlje časa že bolehen in zadnji čas tudi na duhu ne po vsem normalen, izginil je minoli teden iz Ljubljane, ne da bi bil kedo vedel kam. Tri dni po njegovem odhodu pa je prišlo iz Florence na Laškem poročilo, da se je Žužek ustrelil v železniškem vozu.

— **Poskušen samomor.** Predvčerajšnjim dopoldne ustrelil se je v trafiki v Židovskih ulicah 25letni bolniški sluga Karol Povalej iz Št. Jurija ob južni železnici na Stajarskem. Zadel se pa ni dobro in čuje se, da bo okreval. Uzrok temu činu je baje nesrečna ljubezen.

— **V krvi** našli so na novega leta dan umorjenega 83letnega posestnika Jožefa Nemičarja v Kržiščah v krškem okraji. Sumi se, da je njegov 59letni sin ubil očeta.

— **Močno opekla se je** dne 3. t. m. 73letna Marija Pavlovič v Planini v logaškem okraji. Zadremla je pri štedilnem ognjišču, kojega vratca so bila odprta in se ji je pri tej priliki vžgala obleka. Prav dvomi se, da bi okrevala.

— **Dvojni roparski umor.** Blizu Verude, kake pol ure od Pulja našli so na morski obali priplavljeno truplo 75letnega trgovca s sadjem Franca Postiča. Na glavi je imel mrtvec več s kamenjem prizadetih ran. Bržkone so ga zločinci, ker rane niso bile smrtne, oropali in potem še le vrgli v morje. Denarna listnica z 400 gld. in ura z verižico nista se našli pri njem. Truplo 11letnega Postičevega sina našli so vse razmesarjeno v nekem grmu. Zločincev še nimajo.

— **Irendentarji** so v Trstu prelepili v noči 8. t. m. poštne nabiralnice z nekimi znamkami (vignetami) v italijanskih barvah, Preko vse znamke je natiskana „alabarda“ okoli pa je napis: „Circolo Garibaldi — Trieste“. Zdaj naj pa še kedo trdi, da v Trstu ni irendentarjev.

— **Na zadnji mesečni živinski semenj** dne 8. t. m. prignalo se je 359 konj in volov, 155 krav in 36 telat, vkupe torej 550 glav. Kupčija je bila srednja.

Obsedno stanje na Siciliji.

Nemiri na otoku Siciliji se vedno nadaljujejo. Pri nemirih v Gibellini, o katerih smo že poročali je bilo dvajset oseb mrtvih. V Barrafranci so se kmetje sklicevali z zvonjenjem. Liberalni listi trdijo, da je ukazal plat zvona biti župnik, kar pa najbrž ni resnica. Žandarji so prišli in porezali vrvi od zvonov. Župnika so zaprli.

V Marinesi, kraj z 10000 prebivalci, blizu Palermo, hoteli so prebivalci napasti občinski urad. Vojaki so se jim ustavili in začel se je hud boj, v katerem je bilo 30 mrtvih in 15 ranjenih. V Calassini je 100 kmetov napalo županijski urad. Župan in vsi uradniki so pobegnili. V Trapaniji so kmetje prisilili bogatine, da so dali nabiti na sveje hiše plakate, na katerih se bere: „Proč z užitninskim davkom, smrt bogatinom!“

Proglasilo se je obsedno stanje in zopet 12000 vojakov odposlalo na Sicilijo. Sedaj je že ondu zbranih nad 40000 vojakov. Vojaški poveljnik je prevzel tudi vso civilno oblast. Vse kazenske stvari sedaj sodijo vojaška sodišča.

Najprvo stvar, ki jo je ukrenil vojaški poveljnik je, da je dal zapreti razne vodje delavskih društev, ker ta društva vodijo vsa gibanja. Mej drugim zaprli so posl. Defelice Giufredda, ki je bil načelnik zveze delavskih društev. Našli so ga, ko je ravno pripravljaj neki oklic na kmete in delavce, v katerem jih opominja, da naj še nekaj časa mirujejo, se kažejo oblastvom prijazne, v tem se pa dobro organizujejo za velik skupen upor. Vojaško poveljništvo je proglasilo vsa ta društva za razpuščena. V pisarnah nekaterih teh društev so našli več važnih papirjev ob vsej organizaciji. Iz teh papirjev se tudi posname, da imajo več orožja pripravljenega.

Vlada obeta nekatere reforme, tako se bode preorganizoval užitninski davek, bolje gledalo na delavce v žvepljenih rudnikih. S tem pa prebivalstvo še ni zadovoljno. Treba je reformo kmetijskih razmer, da se osnujejo samostojne kmetije. Tega se pa vlada ne upa lotiti, ker bi morala take reforme izvesti po vsej Italiji. Vsi veleposestniki, ki so glavna podpora vlade, bi se jeli upirati. Razmer na Siciliji pa ni kriva le sedanja italijanska vlada, temveč še več stoletna napačna gospodarska sistema. Kakor je razvidno iz nekega oklica, zahtevajo Sicilijanci da se opravi užitnarina na moko, žito, da se strogo preišejo vsi javni uradi na Siciliji, in se k temu preiskovanju morajo povabiti tudi zastopniki delavskih zvez, da se prisilno vpeljejo za žveplene rudnike premerne uredbe zastran dela otrok, mezde in delavskega časa in osnujejo produkcijske zadrage, da se urede razmere mej posestniki in kmeti tako, da bodo poslednji izhajati mogli, sicer tako, da bode polovica pridelka imel kmet, polovica pa veleposestnik, da se osnujejo kmetijske in obrtne zadrage, katerim se prepusti vse neobdelano občinsko, cerkveno, in državno posestvo, velike grajščine katere imajo nepri- merno zemlje, naj se razlaste, tako da dobi vsaki lastnik k večjemu 3% dohodkov od sedanje vrednostih njega posestva, vsa javna dela, bodi se občinska ali pa državna, naj se oddajajo le kmetskim in delavskim zvezam, za delavce naj se določi najdaljši čas, za delo in najnižja plača. Država naj 20 milijonov da, da se bodo s tem izveli ti sklepi. Ti sklepi segajo precej daleč, ako ž njimi bi se pa tudi radikalno odpomoglo bedi. Vladne reforme pa ne bodo dosti pomagale. Sicilijanski poslanci pa sami niso dolgo prav vedeli, za kaj se gre, tako malo poznajo razmere v svoji domovini. Hoteli so še le iti na Sicilijo, da bi poizvedeli za mnenje naroda. Taka nevednost ni čudna, z volilci nimajo nobene zveze. Voljeni so le, ker jih je podpirala vlada. Od 47 sicilijanskih poslancev jih je 42 le po raznih sleparijah prišlo v zbornico.

Ulični nemiri v Pragi.

Dne 9. t. m. bile so v Pragi velike demonstracije proti policiji. Ta dan pokopali so vojaka pešča Matouseka, katerega je v soboto neki policaj smrtno nevarno vsekali s sabljo, če se ni morda sam poškodoval. Matousek je bil znan pretepač. V soboto je razgrajal v neki gostilni, in ga je zatorej policist odpeljal iz gostilne. Pri tem se

je ustavljal in policist je moral rabiti sabljo, ker sicer bi ga razgrajač bil še pobil. V tem ruvanju je bil Matousak smrtno poškodovan. Dne 9. t. m. je bil pogreb nesrečnikov. Tedaj se je zbralo nad 2000 ljudstva, da demonstruje proti policiji.

Pogreb se je vršil še dosti mirno. Semtrtja se je slišal kak klic proti policiji. Po pogrebu se je pa začelo razsajanje. Peli so puntarske pesmi, metali na policijo kamenje, opeko in kose ledu ter upili: „Pobijte jih!“ Policija je z golimi sabljami razganjala ljudij in jedva jih je na jednom kraju razgnala, pa so se jeli drugje zbirati. Slišali so se tudi klici: „Živela republika! Živela socijalna demokracija! Živela anarhija!“ Žvižgali in sikali so, da je bilo groza. Ljudje so se umikali v hiše. Nekega mladega fanta je prišla policija, ali ljudje so ga jej zopet iztrgali. Ko je policija dobila podkrepljenje, je razgrajalce razgnala in tri dela v zapor.

Konduktar — don Juan.

Pred tremi leti je konduktar v službi spremljal brzovlak iz Linca v Solnograd. V kupeji drugega razreda je sedela meščanska rodbina iz Linca, kateri je pripadalo 20letno lepo dekle. Konduktar je bil mej vožnjo s temi ljudmi posebno prijazen, jim je storil to in ono uslugo, da se ni pričakoval kekega darila. Posebno se je zanimal za dekle. Na neke postaji izstopili so oče, brat in sestra omenjenega dekleta, katero je nadaljevalo vožnjo. Konduktar je začel z njo prijazen pogovor, pripovedoval jej razne stvari, povabil jo, da se presede v kupej prvega razreda, ki je ravno prazen, da se bode ugodneje vozila. Tukaj je konduktar bil še prijaznejše z njo.

Drugo leto pride deklica v čuden položaj, da je morala iskati očeta otroku svojemu, o katerem je pač vedela, kašnega stanu je, ali ne, kako mu je ime. Spominjala se je pač, kakšen da je, pa tudi očetu, sestri in bratu je prijazen konduktar bil še v spominu. V Linci, kjer so stanovali, so hodili slednji dan na kolodvor gledat, ko prihajajo razni vlaki, da bi ga videli.

Dolgo so ga iskali zastoj. Nekega dne ga le zagledajo, ko je šel v kolodvorsko restavracijo. Res ga najdejo. Pri nekem konduktarju so najprej izvedeli, kdo da je, da je oženjen in da ima že pet otrok. Oče je stopil k njemu, pogovor napeljal na prijetno lansko potovanje. Konduktar se je res spominjal tega prijetnega potovanja. Na to mu je oče razodel, kako je ona stvar. On je obljubil, da bode že storil svojo dolžnost.

Besede pa ni držal in nobenega pisma ni bilo od njega. Tožili so ga toraj. Pri prvem sodišču je bil obsojen, da mora za otroka skrbeti, da si je on tajil in se skliceval, da so ga najbrž zamenjali s kakim drugim konduktarjem. Višje sodišče je razsodilo, da se mu dá prisega. Konduktar je prisegel, da on ni oče dotičnemu otroku, in dekle je propalo s svojo tožbo.

Stvar pa s tem ni bila končana. Konduktarju je

umrla žena in on se sedaj obrne do omenjenega dekleta in je snubil v pismu, o katerem ja malo ves gori omenjeni dogodek priznal. Dekliško srce pa sedaj ni našlo veselja nad to ponudbo. Ljubezen se je bila ohladila in tudi ni imelo veselja kar postati mati peterim otrokom. Na očetov svet je pa kazenskemu sodišču ovadilo ljubeznivega konduktarja zaradi krive prisege. Dunajsko deželno sodišče ga je te dni obsodilo v štirimesečno ječo.

— **Nesreča na Velikem Zvoniku.** Božične praznike so trije dunajski hribolazci hoteli zlesti na vrh Velikega Zvonika, če tudi so jih odgovarjali zaradi neugodnega vremena in tudi ob prazniških jih ni hotel nikdo spremljati na goro. Odrinili so jo zatorej sami. Visoko v gori se je pod njimi udrl plaz snega in jih odnesel globoko čez pečine, kjer so bili menda kmalu mrtvi. Ljudje so le s težavo našli njih trupla in jih spravili v nižavo.

— **Nesreča na morju.** Dne 30. m. m. je v Londonu se potopila velika ladija z vsem moštvom.

— **Nesreča pri povratku s cesarskega lova.** Dne 4. t. m. se je cesar z mnogimi gosti povrnil z lova na Štajarskem. Na Dunaju je jednemu konju cesarske kočije spodletelo in je padel, ter si zlomil nogo. Ta dogodek je privabil več gledalcev. Dvorni živinozdravnik je moral konja na mestu usmrtiti. Cesar se je peljal na dvor potem vkupe v vozu z nadvojvodo Franc Salvatorjem.

— **Visoka starost.** V Mariboru je na Silvestra dan umrla gostija Marija Gutmacher v 100. letu.

— **Mrliča našel.** Dne 30. m. m. je blizu Laškega na Štajarskem našel železniški čuvaj Anton Brasi v Savinji mrtvo truplo neke ženske. Ker ni na trupu sledov nobene sile, se sodi, da se je sama umorila.

— **Na vojaka na straži pri smodniškem magacinu v Celji** je pred nekaterim dnevi nekdo streljal in ga nekoliko obstrelil. Sodijo, da je to storil neki konjaški pomočnik, katerega so že zaprli.

— **Stekla mačka.** Na Dunaji je te dni neka stekla mačka vgriznila štiri ljudij, jednega psa in jednega petelina. Mačko so ubili in konstatovali steklino. Ugrizene ljudij poslali so v bolnico.

— **Novoletno darilo.** V Oseku je neka mesarica na Novega leta dan porodila tri deklice, ki so vse zdrave.

— **Dva delavca inženjerja otepla.** Na dunajskem kolodvoru severne železnice so zaradi pomanjkanja dela odpustili deset delavcev. To je dva odpuščena delavca tako razjarilo, da sta začela s pestmi obdelavati nadinženjerja Reicherja. Oba so zaprli.

— **Poskušen umor in samomor.** V Lerchenfeldu na Češkem je 19 letni tovarniški delavec Jože Trübenbach imel že dve leti znanje s tovarniško delavko Ano Fürlich. Tej ljubezni so se ustavljali dekletovi stariši, ker je fant znan po svoji lahkomišljenosti. Ana Fürlich je vsled tega jela proti svojemu ljubljencu hladneja postajati. Ta je pa dne 3. t. m. jo počakal pred tovarno in ustrelil nanjo z revolverjem. Ker je ni zadel, je skočil za njo, jo še jedenkrat ustrelil v prsi in jo jako težko poškodoval. Dekle se je zgrudilo na tla. Morilec je sedaj sam sebe ustrelil v sence in se tudi na tla zgrudil. Nobeden ni mrtev, oba so spravili v bolnico. On menda se ozdravi, ona pa najbrž ne.

— **Dve socijalistki** bili sta te dni obsojeni jedna na štiri mesece ječe, druga na tri tedne zopora pred dunajskim deželnim sodiščem. Prva Karolina Glas, 20letna šivilja, je bila zatožena razžaljenja članov cesarske rodbine, druga 17letna tovarniška delavka pa razžaljenja parlamenta in policije. Obso-